

fælles hjem har fået et meget bestemt udtryk ved den juridiske forpligtelse for ægtefællerne til efter samme proportion af sine indtægter at bidrage til dette hjems beståen. I en særeielov kan kanske også fattes bestemmelse om en minimumspropor-tion til hjemmets røgt, om man så finder passende; men dette er ikke uden sine farer, da en minimumsbestemmelse lettelig i praksis vil komme til at opfattes som en gennemsnitsbestem-melse eller endog som et maximum. Muligens kunde man ordne det så, at man herom indtog åben bestemmelse i selve ægteskabscertifikatet og så lod den embedsmand, der forrettede vielsen, spørge ægtefolkene om, hvilken proportion de ønskede at stipulere. De fleste har jo, eller tror vel ialfald at have, en nogenlunde oversigt over sine økonomiske vilkår ved den tid, de indgår ægteskab, så man vilde snart vænne sig til en sådan fordring *).

Fru Stampe har en anden indvending mod særeiet, nemlig den, at for alle de kvinder, som hverken eier noget eller er-hverver noget, vil det blive en ydmygende ordning, da hustruen her specielt må forsørges af *mandens* eiendom eller erhverv. Denne indvending vilde veie tungt for mig, hvis den var be-føiet; men det kan jeg ikke finde, at den er. Forudsætningen er jo, at hustruen i dette tilfælde leverer sit personlige arbeide inden sit hjem, og dette må have sin værdi også her, *akkurat ligesåvel som ethvert andet arbeide*. Det går jo også fru Stampe ud fra, når hun siger, at hustruen til løn for sit arbeide i det fælles hjem ikke kan nøies med mindre end medrådighed over de indtægter, for hvilke det føres. Nu, medrådighed over de indtægter, hvorfor dette hjem føres, over den fælles huskasse, det har hustruen ogsaa under særeiet; men hvis hun giver hjemmet sit arbeide, kræver jeg mere; jeg finder, at hendes arbeide bør værdsættes i penge, akkurat som om hun havde præsteret det udenfor sit hjem. I det hele taget kan jeg ikke se, at en hustrues arbeide i sit eget hus skal være mindre „selvstændigt“, end om hun foretog det i et andet hus. Hvor-ledes denne værdsættelse skal bestemmes, det kan blive et

*) Exempelvis kunde man give det lovlige ægteskabscertifikat sådan lydelse:

Under dags dato har og indtrådt i ægteskab med hinanden under kontraktsmæssig vedtagelse af:
fælleseie — samråde — indtægtsfællesskab — særeie — blandet kontrakt eller uden kontrakt med vedtagelse af det af loven stipulerede sær-eie med en fællesforpligtelse af . . . pct. af deres resp. indtægter.

At ægteskabet under dags dato er indgået i overensstemmelse med alle lovlige former bevidnes.

Underskrift af øvrighedsperson eller præst.

NB. Hvad i ovenstående ikke kommer til anvendelse i det enkelte tilfælde, blir at overstryge.